

Світло Правди

per aspera ad astra

Газета розповсюджується безкоштовно

«Світло Правди» №57(131) січень 2013р. видання Молодіжної комісії Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ

2013 рік - Рік віри у Католицькій Церкві

Рік віри розпочався ще 11 жовтня 2012 року і триватиме до 24 листопада 2013 року. Це вже третя така ініціатива за понтифікату Папи Венедикта XVI. Раніше відзначався рік св.Павла (2008-2009) та Рік священства (2009-2010).

Рік Віри вже відзначався раніше - у 1967 році Тоді Папа Павло VI проголосив його в 1900-у річницю мучеництва святих апостолів Петра і Павла.

Нині Рік Віри оголошений з метою сприяти відродженню християнської віри й моралі у світі. Особливо це стосується країн Західної Європи, які колись були католицькими, а зараз стали секуляризованими. Сьогодні Рік Віри потрібний навіть більше, ніж 50 років тому, - сказав Папа Венедикт XVI. "Поширилася пустка. Але саме виходячи з досвіду цієї пустелі, від цієї пустки, ми можемо наново відкрити радість віри, її життєве значення для нас, чоловіків та жінок." На думку Святішого Отця, "в пустелі над усе потрібні люди віри, які своїм власним життям показують шлях до Обіцяної Землі".

Початок Року Віри припав на 50-ту річницю відкриття II Ватиканського Собору. Сьогодні під час проповіді Венедикт XVI сказав: Рік Віри, який розпочинається, послідовно пов'язаний з усією дорогою Церкви за попередні 50 років - "від Собору, через учення Слуги Божого Павла VI, який проголосив Рік Віри 1967 року, аж до Великого Ювілею-2000, яким блаженний Іван Павло II заново запропонував людству Ісуса Христа як

єдиного Спасителя, вчора, нині й навічно". "Рік Віри є запрошенням до автентичного і нового навернення до Господа, єдиного Спасителя світу. У таємниці Його смерті та воскресіння Бог показав у повноті любов, яка спасає і закликає людей змінити своє життя через відпущення гріхів", - наголошується у Апостольському листі Папи «Porta Fidei» для проголошення Року Віри.

Пояснення логотипу Року віри в УГКЦ

Логотипом Року віри в УГКЦ є обрамлений колом човен з щоглою у формі трираменного хреста та з вітрилом, на якому розміщено напис "ІС-ХС НІ-КА" (з грецької - "Ісус Христос перемагає"); знизу півколом написано "Рік віри 2012-2013".

Човен, який пливе посеред хвиль бурхливого моря, є образом Церкви, яка є знаком надії

і кораблем спасіння для усіх народів. Щогла у вигляді трьохраменного хреста символізує Христову перемогу над смертю і гріхом. Забезпечує рух човна-Церкви вітрило, на якому зображений евхаристійний знак "ІС-ХС НІ-КА", що символізує Пресвяту Євхаристію, яка є джерелом життя і діяльності Церкви та кожного християнина.

Динаміка вітрила, напнутого вітром, символізує "вітер" П'ятидесятниці - Святого Духа, завдяки "диханню" якого все людство скеровується під знаменом Христа. Зовнішнє коло, паралельно з яким розміщений напис "Рік віри 2012-2013", символізує річне літургійне коло, яким ми наближаємося до есхатологічної повноти "життя будучого віку".

За матеріалами інтернет-видань

Висловлюємо подяку друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети

ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Незабаром вийде у світ перша аудіокнига Блаженнішого Святослава (Шевчука), в якій Глава УГКЦ відповідає на 100 запитань молодих людей.

стор. 2

На кожній Святій Літургії в нашому обряді ми мовимо Символ віри, який починається такими словами: "Вірую в єдиного Бога". Проказуючи молитву, ми, християни, прилюдно визнаємо свою віру в усе те, що Господь об'явив.

стор. 3

Послання Святішого Отця Венедикта XVI на XXVIII Всесвітній День Молоді в Ріо-де-Жанейро (23-28 липня 2013 р.)

стор. 4

НОВИНИ

Блаженніший Святослав відповів на 100 запитань молоді

Незабаром вийде у світ перша аудіокнига Блаженнішого Святослава (Шевчука), в якій Глава УГКЦ відповідає

на 100 запитань молодих людей. Слід зазначити, що із 9 листопада до 5 грудня 2011 року, з ініціативи Департаменту інформації УГКЦ та Комісії УГКЦ у справах молоді, молоді люди з України та з-за кордону надсилали до Першоєрарха Церкви запитання, які стосувалися міжособистісних стосунків, практичного життя християнина та пояснення Божого Слова.

Як розповів о. Ростислав Пендюк, голова Комісії УГКЦ у справах молоді, з-поміж 300 запитань, які надійшли, було обрано 100 найцікавіших, що й увійшли до аудіокниги. "Мене вразило те, що багато запитань є справді "життєвими", які зачіпають конкретні ситуації міжособистісних стосунків: ставлення до батьків, до осіб протилежної статі та до друзів. На мою думку, така анонімна форма спілкування молоді з Блаженнішим Святославом є прийнятною, адже часто молоді люди соромляться говорити про те, що їх справді турбує", - зазначив в коментарі для Департаменту інформації УГКЦ о. Ростислав.

На переконання священика, молодь повинна стати рушієм "живої" парафії і брати активну участь в житті Церкви не тільки в зовнішньому вимірі. "Дякувати Богу, що ми маємо Главу УГКЦ, який розуміє роль молоді в розвитку Церкви. Адже, коли він приїздить в якесь місто, то старається зустрітися із молодими людьми, котрі відповідають йому взаємністю. Важливо, що найвищий провід Церкви розуміє роль молоді в церковному житті і бачить в цьому потребу. Я думаю, що ланка парафіяльного духовенства повинна також це усвідомити", - сказав на

завершення голова Комісії УГКЦ у справах молоді.

Зазначимо, що у студії у той день Блаженніший Святослав провів близько чотирьох годин.

www.ugcc.org.ua

Половина їжі світу йде у сміття

У той час, як близько мільярда людей у світі щодня недоїдає, щороку марнується близько двох мільярдів тонн їжі. Такими є висновки дослідження британської установи "Institution of Mechanical Engineers".

Те, що багато харчів зараз марнується, чимало людей загалом знають і без наукових досліджень. Є активісти, які самостійно намагаються вирішувати цю проблему, але вона насправді має глобальні масштаби.

Представник дослідників із британського Інституту інженерів-механіків Тім Фокс розповідає, що харчові продукти пропадають не лише в заможних, але й у бідних країнах.

"Причини загалом дві. Вони залежать від рівня розвитку економіки конкретної країни. Якщо це країна, що розвивається, то втрати відбуваються на початкових етапах системи - тобто між полем і місцем продажу. Наприклад, в екваторіальній Африці та Індії від 35% до 50% фруктів та овочів пропадає через погану інфраструктуру, проблеми з транспортуванням і зберіганням", - зазначає Тім Фокс.

"З другого боку, у розвинених країнах марнування спричинене поганими механізмами маркетингу, а також діями споживачів. Наприклад, від 30% до 50% харчів, які купують в Британії та США, вдома йдуть у смітник", - додає він.

В Україні пропадає до половини врожаю

Україну у звіті названо типовим прикладом пострадянських держав, де від 25% до 50% врожаю зерна пропадає через погані умови переробки і складування.

У документі мовиться, що з 24 мільйонів тонн збіжжя, які у середньому збирає щороку Україна, від 6 до 12 мільйонів тонн зазнають шкоди під час зберігання.

Фахівці та активісти нагадують, що за даними ООН населення Землі 2075 року становитиме 9,5 мільярдів. Харчування

потребуватимуть додаткові три мільярди людей.

Один зі способів забезпечення голодних очевидний вже зараз - харчові ресурси треба використовувати ефективніше, бо марнується не просто їжа, а також вода і енергія, наприклад, нафтопродукти у сільському господарстві.

"Любіть їжу - ненавидьте відходи"

У Великій Британії є організації, які на місцевому рівні намагаються вирішувати цю проблему, яка має глобальні масштаби.

Організація "Love Food Hate Waste" ("Любіть їжу - ненавидьте відходи") проводить просвітницьку кампанію проти марнування їжі, а також дає практичні поради британцям, як зменшити кількість харчових відходів.

Серед порад - інструкції щодо зберігання, приготування їжі та використання залишків.

Крім організацій, є також самостійні активісти, які, наприклад, закликають крамниці чи їдальні віддавати їм непродані харчові продукти, і вони самі готують обіди для безпритульних.

Окрім того, для вирішення проблеми харчових відходів у

Британії шукають виходу і будують фабрики, які використовують харчові відходи для переробки на добрива для сільського господарства.

При цьому також виробляють електроенергію. У Британії вважають, що подібних фабрик-електростанцій у найближчому майбутньому буде щораз більше.

www.ecoburouggc.org.ua

Різдвяна вистава у військових частинах міста

У неділю, 13 січня, військовослужбовці, які проходять свою службу у частинах А-1349, 4604 та 1241 м. Івано-Франківська мали можливість пережити таємницю народження Христа, переглянувши різдвяну виставу у виконанні молоді Згромадження Воплоченого Слова.

У привітальному слові капелани даних частин о. Ярослав Рожак та о. Михайло Віхоть (сотрудники храму святого Архїстратига Михаїла Південно-Східного деканату м. Івано-Франківська) запросили усіх повернутися у ті часи, коли народився Ісус, і стати свідками Його приходу на світ.

Інформаційний центр
Молодіжної комісії

"Без віри неможливо подобатися Богу"
(Євреїв 11:6)

На кожній Святій Літургії в нашому обряді ми мовимо Символ віри, який починається такими словами: "Вірую в єдиного Бога". Проказуючи молитву, ми, християни, прилюдно визнаємо свою віру в усе те, що Господь об'явив. Віра є душею християнського життя. Хто має віру в Бога, у того є безцінний скарб, а хто не має віри, той – останній жебрак, хоч би навіть був мільйонером і посідав гори золота. "Хто на землі не ходить у вірі, той не оглядатиме Бога на тому світі", – каже святий Августин. Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький поручав священикам у проповідях пояснювати правди віри. Ми присвяtimo цілий цикл проповідей на тему "Вірую в єдиного Бога".

Що таке віра? Віра – це Богом дана чеснота, силою якої ми приймаємо за правду все те, що Господь об'явив. Христова Церква своїм найвищим і непомільним авторитетом навчає нас, котрі правди об'явлені Богом. Свята віра – це дорогоцінна чеснота, яку християни дістали в Тайні Святого Хрищення.

У щоденному житті ми практикуємо природну віру. Малі діти вірять своїм батькам, учні – вчителям, хворі довіряють лікарям, покритивдені – адвокатам і тому подібне. Книжки, часописи, радіо, телебачення щодня подають багато різних вістей, що їх приймаємо за правду. Це природна віра, яка не має нічого спільного з чеснотою святої віри.

Знаємо багато речей, що їх пізнали своїм розумом або змислами, але ми також збагатили своє знання природною вірою. Ось, наприклад, нам відомо, що на небі є сонце, бо бачимо його світло і відчуваємо його тепло. Але ми віримо, що Сонце є у 330 000 разів більше від Землі. Знаємо, що воно дуже далеко від нашої планети, але віримо астрономам, які досліджують небесні світила і доказують, що Сонце віддалене від Землі на 149 600 000 кілометрів. Нам відомо, якою великою є

Необхідність релігії

наша Батьківщина, і віримо історикам, що Україна прийняла християнство 988 року, за Володимира Великого.

Природна віра може бути слабка – непевна, бо люди часто помиляються. Раніше вірили, що Земля пласка, подібна до круга, але наука доказала, що вона кругла. Колись люди вважали, що Земля стоїть на місці, а Сонце крутиться довкола неї. Згодом наука довела, що Земля обертається довкола Сонця протягом 365 днів.

Коли ж говоримо про віру в Бога, то тут не може бути жодного сумніву, бо Господь сам об'явив правди християнської віри. Він промовляв до прародичів, патріархів, пророків і, накінець, промовив через Ісуса Христа (Євр. 1:2). Господь Бог не може помилитися, Він – сама Правда. "Я – істина", – каже Христос (Ів. 14:5). Те, що Бог об'явив, було, є і повіки буде незмінною правдою. "Небо й земля перейдуть, але слова мої не перейдуть", – мовить Спаситель (Мт. 24:35). Тому кожна людина зобов'язана беззастережно вірити в кожну правду, об'явлену Богом. Не вірити Господеві, відкидати об'явлену правду – це велика зневага Бога Творця. Деякі правди віри є такі глибокі, що ми їх не можемо осягнути своїм обмеженим розумом, як, наприклад, що є Один Бог у Трьох Особах, або що під видами хліба й вина сокритий Христос Господь.

Віра удосконалює розум, бо дає змогу пізнавати правди, які ми своїм розумом ніколи б не збагнули. Неможливо побачити очима численні зорі на небі, але через телескоп астрономи вивчають множество зірок. З поміччю мікроскопа ми бачимо бактерії, що їх не доглянуть тільки очі. Свята віра, подібно як мікроскоп і телескоп, відкриває нам правди, що їх розум людини не може збагнути.

Віра – чеснота, дана Богом, бо ми самі зі себе не могли б її набутти, – це дар Божий. Господь Бог нагороджує людину, яка шукає віру, бо хто шукає, той знаходить, як каже Христос (Мт. 7:8). Але Бог просвітлює ум і спонукає волю, щоб серцем і душею ми могли прийняти правду віри. Не pomoже проповідь, ані читання Святого Письма, ані заохота християн, якщо бракує Божого світла. Ісус Христос мовить: "Ніхто не спроможен прийти до мене, коли Отець, який послав мене, не приведе його" (Ів. 6:

44). В іншому місці Писання читаємо: "Ніхто не знає Сина, крім Отця, і Отця ніхто не знає, крім Сина, та кому Син схоче відкрити" (Мт. 11:27). І знову говорить Христос: "Без мене ви нічого чинити не можете" (Ів. 15:5).

Коли апостол Петро визнав свою віру в Божество Ісуса Христа, Спаситель промовив до нього: "Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій Небесний" (Мт. 16:17). Господь Бог дає ласку кожній людині дійти до джерела віри, Він просвічує ум, кличе голосом совісти і помагає прийняти віру, жити вірою і знайти щастя у вірі. Множество людей перейняло віру від своїх батьків, або дійшло до пізнання віри в Бога довгим шуканням, чи повірило в часі важких досвідів, але є також і багато невіруючих. У що ж маємо вірити? Як уже згадали, ми зобов'язані прийняти за правду все те, що Бог об'явив. Христова Церква повчає нас, які правди Господь нам об'явив. Вона зберігає об'явлений скарб віри. Ми були б дуже бідні, якби мусіли вірити, а не знали б у що. Тому Спаситель покликвав Апостолів, передав свою науку, поручивши їм та їхнім наслідникам зберігати той скарб віри. "Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи... навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав" (Мт. 28:19-20).

Христова Церква зберігає скарб віри. У справах віри Церква має дар непомільності. Святий Дух провадить Церкву і захороняє перед блудом. Спаситель каже: "Моя наука не моя, а Того, Хто послав мене" (Ів. 7:16). Ці слова може повторити Христова Церква, коли урядово, найвищим авторитетом, поручає всім вірним прийняти об'явлену правду віри: "Моя наука – не моя, а Ісуса Христа, який поручив мені зберігати її". Хто має віру, той має Христа Господа, Джерело вічного щастя, для того віра – це найцінніший скарб на землі. В Посланні до Євреїв читаємо: "Без віри неможливо подобатися Богу, бо хто приступає до Бога, мусить вірити, що Він існує і дає нагороду тим, які Його шукають" (Євр. 11:6). Слова Ісуса Христа стосуються усіх нас: "Щасливі ті, які, не бачивши, увірували" (Іо. 20:29).

**Єпископ Інокентій ЛОТОЦЬКИЙ,
ЧСВВ**

За матеріалами газети «Нова Зоря»

Послання Святїшого Отця Венедикта XVI на XXVIII Всесвітній День Молоді в Рїо-де-Жанейро (23-28 липня 2013 р.)

(Продовження).

Початок у попередніх номерах)

3. Ідїть!

Ісус відправив на місію Своїх учнів з таким дорученням: "Ідїть по всьому світу і проповідуйте Євангелїє всьому створїнню. Хто увірує й охреститься, буде спасений" (Мк. 16:15-16). Проповідувати Євангелїє означає нести іншим Добру Новину про спасіння, і ця Добра Новина втілена в Ісусі Христї. Коли я зустрічаю Його, коли раптом розумію, до якої міри Бог любить мене, що Він мене спасає, у менї народжується не тільки бажання, але й потреба дати іншим пізнати Його. На початку Євангелїя від Івана ми бачимо Андрїя, який, зустрївши Ісуса, поспїшає привести до Нього свого брата Симона (пор. Ів. 1:40-42). Євангелїзація завжди починається із зустрічі з Господом Ісусом: той, хто наблизився до Нього і відчув Його любов, бажає відразу поділитися красою цієї зустрічі і радістю, яка народжується з цієї дружби. Чим більше ми пізнаємо Христа, тим більше бажаємо звїщати Його. Чим більше ми говоримо з Ним, тим більше нам хочеться говорити про Нього. Чим більше ми підкорені Йому, тим більше ми бажаємо привести до нього інших.

Через Хрищення, яке відроджує нас до нового життя, Святий Дух вселяється в нас і запалює наш розум і серце: це Він веде нас до пізнання Бога і до вступу у все глибшу дружбу з Христом; це Дух спонукає нас робити добро, служити іншим, жертвувати собою. Потім, через Миропомазання, ми зміцнюємося Його

дарами, щоб давати все більш зріле свідчення про Євангелїє. Таким чином, саме Дух любові є душею місії: Він спонукає нас вийти з нашого еґо і всього, що з ним пов'язано, щоб "їти" і проповідувати Євангелїє. Дорогі юнаки та дівчата, дайте силі Божї любові вести себе, нехай ця любов переможе нашу схильність замикатися у своєму світі, в своїх проблемах, у своїх звичках; майте мужність почати в цьому з самих себе, щоб "їти" до інших і вести їх на зустріч з Богом.

4. Дїйдїть до всіх народів

Воскреслий Христос послав Своїх учнів свідчити про Його спасенну присутність між всіма народами, бо Бог у Своїй рясній любові бажає, щоб всі були спасенні і ніхто не був загублений. Своєю жертвою любові на Хрестї Ісус відкрив шлях, щоб кожен чоловік і кожна жінка могли пізнати Бога і увійти з Ним в спілкування любові. І утвердив спільноту учнів, щоб нести євангелїську звістку про спасіння аж до кінців землі, щоб ця звістка звучала для кожної людини, всюди і у всі часи. Зробїмо ж це бажання Бога також і нашим!

Дорогі друзі, оберніться і подивіться навколо себе: скільки молодих людей втратили сенс свого життя. Ідїть! Христос потребує вас. Дозвольте собі захопитися Його любов'ю, станьте знаряддям цієї величезної любові, щоб вона досягла всіх, особливо "далеких". Деякі далекі в географічному сенсі, інші - навпаки, далекі тому, що їх культура не залишає місця Богу; хтось ще не прийняв Євангелїя особисто, інші ж, прийнявши його,

живуть так, наче Бога не існує. Відкриймо всім їм двері нашого серця; спробуємо зав'язати діалог, зробивши це просто і з повагою: цей діалог, якщо вести його в душі справжньої дружби, принесе плід. "Народи", до яких ми послані - це не тільки інші країни світу, але і різні сфери життя: сім'ї, квартали, місця навчання або праці, друзі і місця розваг та відпочинку. Проповідь Радїсної Звістки призначена для всіх сфер нашого життя, без жодних обмежень.

Менї б хотїлося особливо виділити двї сфери, в яких ваша місіонерська віддача має виявитися найбільшою мірою. Перша - це сфера соціальних комунікацій, особливо світ Інтернету. Як я вже говорив вам, дорогї юнаки та дівчата, "відчувайте себе зобов'язаними внести в цей новий комунікативний та інформаційний простір цінності, на які спирається ваше життя! [...] Саме вам, молодим, які легко і невимушено володієте цими новими засобами комунікації, належить вирішувати завдання євангелїзації цього "цифрового континенту" (Послання на XLIII Всесвітній день соціальних комунікацій, 24 травня 2009). Користуйтеся з розумом цим засобом, пам'ятаючи також про приховані небезпеки, які він містить, особливо ризик розвитку залежності, змішання реального світу з віртуальним, а також заміну безпосередньої зустрічі і діалогу з людьми на контакти в мережі.

*(продовження читайте
у наступному номері)*

ОГОЛОШЕННЯ!

Молодіжна комісія спільно з Паломницьким центром Івано-Франківської Архїєпархії УГКЦ постійно організують прощі по святих місцях України, Європи (Люрд, Фатїма, Рим, Меджугор'є) та до Святої Землі. Запрошуємо всіх бажаючих пережити духовне відновлення та отримати незабутні враження через участь в даних прощах.

За детальнішою інформацією
звертайтеся у Паломницький центр
Івано-Франківської Архїєпархії УГКЦ
за адресою:
м. Івано-Франківськ,
вул. Гарбарська, 20.
Тел. 03422- 4-73-75, 73-17-46
або 094-922-47-46
e-mail: svitlo_pravdy@ukr.net
www.kom.if.ua

«Світло правди» - видання Молодіжної комісії
Івано-Франківської Архїєпархії УГКЦ,
засноване у січні 1999 року
Наша адреса: УКРАЇНА,
76019, м. Івано-Франківськ
вул. Гарбарська, 20 тел. 73-17-46

тел. моб. 094-922-47-46
e-mail: svitlo_pravdy@ukr.net
www.kom.if.ua
розрахунковий рахунок № 26006340312671
МФО 325019 код 25789939 Укрсїобанк
Редакція залишає за собою право редагувати та
скорочувати текст.

За достовірність інформації відповідає її автор
Тираж 2000 примірників
Голова Молодіжної комісії - о. Віталій Дем'янець
Заступник голови Молодіжної комісії - о. Іван Сас
Редактор - о. Михайло Віхоть